

РЕЧИ ЈАСНОГ МОНОТЕИЗМА „ЛА ИЛАХЕ ИЛЛАЛАХ“

(Њихова вредност, значење, услови и оно што их
поништава)

<Српски – Serbian – صربي >

Абду-р-Резак ибн Абду-л-Мухсин Ел-Бедр

Превод:

Ирфан Клица

Рецензија:

Фејзо Радончић

Љубица Јовановић

كلمة التوحيد لا إله إلا الله

(فضائلها ومدلولها وشروطها ونواقضها)

عبد الرزاق بن عبد المحسن البدر

ترجمة:

عرفان كليسا

مراجعة:

فيزو رادونشيش

ليوبيتسا يوفانوفيتس

Увод

Сва захвала припада Узвишеном Аллаху (Богу), Господару светова. Сведочим да нема другог истинског бога осим Аллаха јединог, који нема судруга, и сведочим да је Мухаммед, Његов роб и Његов посланик. Нека су на њега Аллахови (Божији) благослови и многобројни поздрави.

Ова студија садржи корисни сажетак о најбољим, најузвишенијим, највеличанственијим и најкориснијим речима – речима тевхида (ла илахе иллаллах - нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог), о њиховој вредности, значењу, условима и о ономе што их поништава. Она се у основи налази у мојој књизи **"Разумевање дова (молитва) и зикрова (речи спомињања Бога)"**, међутим жеља неких добрих људи је била да она буде одвојена и засебна, надајући се општој и олакшаној користи од ње. Зато молим Узвишеног Аллаха (Бога) да повећа у њој благослов, и да је учини вратима упуте за онога кога жели од Својих робова, и да нас све упуту на Прави пут, на пут оних којима је благодат Своју даровао, од веровесника, искрених, шехида (оних који су погинули у борби на Божијем путу), добрих људи – а дивно ли је то друштво!

Довољан нам је Аллах (Бог) и диван ли је Он заштитник. Нека су Аллахов (Божији) благослов и

поздрав на нашег веровесника, Мухаммеда, на његову породицу и часне пријатеље.

Абду-р-Резак ибн Абду-л-Мухсин Ел-Бедр

Речи јасног монотеизма

"Ла илахе иллаллах" - нема другог истинског Бога осим Аллаха (Бога) јединог

Доиста ове величанствене речи садрже огромне и племените вредности и одлике. Не постоји нико ко их може све истражити. Оне су најбоље, највеличанственије и најузвишеније речи.

Због њих су створена створења, због њих су слати посланици, и због њих су објављиване књиге. Због њих су се људи поделили на вернике и на невернике, на срећне – становнике Раја и на несрећне – становнике Пакла.

Оне су најчвршћа веза која се неће прекинути. Оне су речи богобојазности. Оне су највећи стуб вере и највећи огранак веровања. Оне су пут успеха ка Рају и спас од Ватре. Оне су речи шехадета (сведочења вере) и кључ "Куће среће". Оне су основа вере, њен темељ и њена глава. Вредности ових речи и њихово место у вери је изнад онога што можемо описати и што спомињемо.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

Аллах (Бог) сведочи да нема другог бога осим Њега, - а и анђели и учени - и да Он поступа праведно. – Нема бога осим Њега, Силног и Мудрог! (Кур'ан, Али-Имран, 18)

Од онога што се налази у Часном Кур'ану, по питању вредности ових речи, је да их је Узвишени Аллах учинио сржом позива са којим су дошли Божији посланици, и суштином њихове мисије.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

Пре тебе (Мухаммеде) ниједног посланика нисмо послали, а да му нисмо објавили: 'Нема бога осим Мене, зато Ме обожавајте!' (Кур'ан, Веровесници, 25)

Такође је рекао:

Ми смо сваком народу посланика послали: 'Аллаха (Бога) обожавајте, а тагута¹ се клоните! (Кур'ан, Пчеле, 36)

Узвишени Аллах (Бог), на почетку поглавља Ан-Нахл, је рекао:

Он шаље анђеле са Објавом, по вољи Својој, оним робовима Својим којима хоће: 'Опомињите

¹ Тагута је све оно што се обожава мимо једног Бога и задовољно је тиме.

да нема Бога осим Мене и бојте Ме се!' (Кур'ан, Ан-Нахл, 2)

Овај ајет је први у овом поглављу којим је Узвишени Аллах (Бог) започео спомињање благодати према Својим робовима. Ово указује на то да је упута највећа Аллахова (Божија) благодат коју је подарио Својим робовима, као што Узвишени Аллах (Бог) каже:

... и да вас дарежљиво обасипа благодатима Својим, и видљивим и невидљивим. (Кур'ан, Лукман, 20)

Учењак Муџахид је рекао: „То су речи 'Ла илахе иллаллах.'“

Суфијан ибн Ујејнех је рекао: „Није Узвишени Аллах (Бог) подарио већу благодат човеку од тога што га је упознао са 'Ла илахе иллаллах' – 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.'“

А од вредности речи 'Ла илахе иллаллах' – 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог', је то што их је Узвишени Аллах (Бог) у Кур'ану описао '**лепом речју**'.

Узвишени Аллах (Бог) каже:

Зар не видиш како Аллах (Бог) наводи пример – лепа реч као лепо дрво: корен му је чврсто у земљи, а гране према небу; оно плод свој даје у свако доба које Господар његов одреди - а Аллах (Бог) људима наводи примере да би поуку примили. (Кур'ан, Ибрахим, 24-25)

И оне су 'постојана реч', као што Узвишени Аллах (Бог) каже:

Аллах (Бог) ће вернике постојаном речју учврстити и на овом и на оном свету, а невернике ће у заблуди оставити; Аллах (Бог) ради шта хоће. (Кур'ан, Ибрахим, 27)

И оне су 'уговор' као што стоји у речима Узвишеног Аллаха:

Нико се ни за кога неће моћи заузимати, осим онога ко је обећање (уговор) од Свемилосног узео. (Кур'ан, Мерјем, 87)

Преноси се да је Ибн Аббас, Бог био задовољан њиме, рекао: „Ел-Ахд (уговор, обећање) је сведочење 'Ла илахе иллаллах', тј. да нема другог истинског Бога осим Аллаха, веровање да сва моћ и власт припадају

Аллаху (Богу), и то је врхунац сваке богобојазности.²

Од њихових вредности је и то што су оне **'најчвршћа и најтрајнија веза'**. Ко се буде њих држао спасио се, а ко их се не буде држао пропао је.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

Онај ко не верује у тагута, а верује у Аллаха (Бога) – држи се за најчвршћу везу. (Кур'ан, Ал-Бекара, 256)

И Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

Онај ко се сасвим преда Аллаху (Богу), а уз то чини добра дела, ухватио се за најчвршћу везу. (Кур'ан, Лукман, 22)

Оне су **'трајне речи'**, као што их је опоручио Ибрахим (Посланик Аврам), мир над њим, свом потомству како би се на прави пут дозволи.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

А кад Ибрахим (Аврам) рече оцу своје и народу своје: 'Немам ја ништа са онима које ви обожавате, ја обожавам само Оног који ме је створио, јер ће ми Он, доиста, на прави пут указати'. И он учини речи тевхида трајним за

² Бележи Таберани у делу *'Дова (Молитва)'* (1518/3).

потомство своје, да би се дозвољали. (Кур'ан, Украс, 26-28)

Оне су **'речи богобојазности'** којима је Узвишени Аллах (Бог) обавезао другове Аллаховог (Божијег) Посланика, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, а они су за то били најпречи и најдостојнији.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

Кад су неверници пунили своја срца жаром, жаром паганским, Аллах (Бог) је спустио смиреност Своју на Посланика Свога и на вернике и обавезао их је на речи богобојазности, - а они и јесу најпречи и најдостојнији за то -, а Аллах (Бог) све зна. (Кур'ан, Победа, 26)

Преноси се од 'Амра ибн Мејмуна да је рекао: „Нису људи изговорили ништа вредније од речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.'“ Па је Са'д ибн 'Ијад рекао: „Знаш ли шта су оне оче Абдуллахов? – Оне су тако ми Аллаха (Бога) речи богобојазности којима је Узвишени Аллах (Бог) обавезао другове Мухаммеда, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, а они су њих били најпречи и најдостојнији.“³

³ Бележи Таберани у делу '*Дова (Молитва)*' (1533/3).

Оне су '**врховна истина**' и коначни циљ.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

На Дан када Цибрил (анђео Гаврило) и анђели буду у редове поредани, када ће само онај коме Милостиви дозволи говорити, а истину ће рећи. (Кур'ан, Вијест, 38)

Преноси 'Алијј ибн Еби Талха да је Ибн 'Аббас поводом речи Узвишеног Аллаха (Бога) '**када ће само онај коме Милостиви дозволи говорити, а истину ће рећи,**' да је рекао: „Када ће само онај, коме Узвишени Господар дозволи, говорити а изговараће шехадет (исламско сведочење вере): 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог', јер то је врховна истина.“⁴

Икриме, Аллах (Бог) му се смисловао, поводом споменутог ајета је рекао: „**Истина** – то су речи: 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.'“

Од вредности ових речи је и то што су оне '**истинска молба**'.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

⁴ Бележи Таберани у делу '*Дова (Молитва)*' (1520/3).

Само се Њему може истински молити. А они којима се поред Њега моле - неће им се одазвати, као што ни вода неће стићи у уста онеме који према њој само дланове своје пружи; молба неверника засигурно је бескорисна. (Кур'ан, Гром, 14)

Речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог' су истинска веза која спаја припаднике Ислама, по њима се ради и њима се враћа, на основу њих се воли и на основу њих се мрзи. Због њих су муслимани постали као једно тело, чврста грађевина где сваки део грађевине подупире други део.

Велики учењак Мухаммед Ел-Емин Еш-Шенкити, Аллах (Бог) му се смисловао, у својој књизи 'Светиљке објашњења' је рекао:

„Доиста је истинска веза која спаја раздвојене и уједињује различите, веза: 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.' Зар не видиш да ова веза спаја целу муслиманску заједницу, па је она попут једног тела, и чини је попут чврсте грађевине где се њени делови међусобно подупиру. Сажалила су се срца носиоца Арша и срца оних око њега од анђела на сина Адемовог (Адамовог) на Земљи иако се они разликују.

Рекао је Узвишени Аллах (Бог):

Анђели који држе Престо и они који су око њега величају и хвале Господара свога и верују у Њега и моле се да буду опроштени греси верницима: 'Господару наш, Ти све обухваташ милошћу и знањем; зато опрости онима који су се покајали и који следе Твој пут и сачувај их патње у ватри! Господару наш, уведи их у еденске (рајске) вртове, које си им обећао, и претке њихове и жене њихове и потомство њихово, оне који су били добри; Ти си, уистину, силан и мудар. И поштеди их казне због ружних дела, јер кога Ти тога дана поштедиш казне због ружних дела – Ти си му се смиловао, а то ће, заиста, велики успех бити!' (Кур'ан, Гафир, 7-9)

Доиста је Узвишени Аллах (Бог) указао да је веза између носиоца Арша и анђела који су око њега са људима на Земљи, толика да анђели моле Узвишеног Аллаха за људе овом узвишеном довом, веза веровања у Узвишеног Аллаха (Бога).

И на крају, нема разилажења међу муслиманима да је веза која спаја муслимане на Земљи и која спаја између становника Земље и становника небеса – веза: 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог' и

апсолутно није дозвољено позивање ниједном другом везом мимо ове.⁵

Од вредности ових речи је и то да су оне **'најбоље добро дело'**.

Рекао је Узвишени Аллах (Бог):

Ко учини добро дело, добиће велику награду за њега и биће страха на Судњем дану поштеђен. (Кур'ан, Мрави, 89)

Преноси се од Ибн Мес'уда, Ибн Аббаса, Ебу Хурејре, нека је Аллах (Бог) задовољан са њима, и осталих, да се под **'добрим делом'** мисли на 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог'.⁶

Од 'Икриме се преноси да је у вези говора Узвишеног Аллаха **'ко учини добро дело, добиће велику награду,'** рекао: „То је говор 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' самим њим ће остварити велику награду, зато што нема ништа вреднијег од 'Ла илахе иллаллах'.“

Од Ебу Зерра, Аллах (Бог) му се смиловао, преноси се да је Аллаховом (Божијем) Посланику,

⁵ *Светиљке објашњења* (447, 448/3)

⁶ Бележи Таберани у делу *'Дова (Молитва)'* (1497/3, 1498)

нека је Аллахов (Божији) мир и благосов над њим, рекао: “Аллахов (Божији) Посланиче, подучи ме делу које ће ме приближити Рају, а удаљити од Пакла.” Посланик, нека је Божији мир и благослов нам њим, је рекао: “Када починиш какав грех, учини и једно добро дело, јер се добро дело награђује од десет пута па навише.” Упитао сам: “Аллахов (Божији) Посланиче, је ли 'ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог' од добрих дела?” Одговорио ми је: „'Ла илахе иллаллах' је најбоље од добрих дела!”⁷

Вредности речи тевхида из Суннета (Посланикове праксе)

⁷ *Ел-Муснед* (169/5)

Говорили смо у ономе што је претходило о вредности речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' базирајући се на оно што се налази у Часном Кур'ану.

То су узвишене речи због којих су створена Земља и небеса и због којих су створена сва створења, са њима су послати посланици и објављене књиге и прописани закони. Због речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог' су постављене теразије, и стављене књиге, и створени су Рај и Пакао. Због њих су се раздвојила створења на вернике и на невернике, на честите и на грешнике. Оне су смисао стварања, због њих су награда и казна, оне су истина на којој је основана вера и успостављен правац. О њима ће на Судњем дану бити питани и први и последњи.

Неће се померити твоје стопе пред Аллахом (Богом), све док не будеш упитан за две ствари:

- Кога си обожавао?
- Како си поступио са оним који ти је био послан?

Одговор на прво питање се односи на остваривање речи монотизма 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог', знањем, потврдом и делом.

Одговор на друго питање се односи на остваривање другог дела сведочанства 'Енне Мухаммеден ресулуллах' (Доиста је Мухаммед Аллахов (Божији) посланик), знањем, потврдом, послушношћу и покорношћу.⁸

Вредности речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог', не можемо набројати. Из њих произилази велика награда и многоструке користи на дуњалуку и на Ахирету, оно што не пада на памет, нити се може замислити. Надам се да сам истражио главне вредности ових речи од онога што се налази у хадисима Аллаховог (Божијег) Посланика, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов.

Од вредности 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог', је да је изговарање ових речи најбоље дело и да највише умногостручује награду, њихов изговор вреди ослобађању робова. За онога који их изговара су уточиште од ђавола, као што је дошло у два сахиха (две хадиске збирке) од Ебу Хурејре, нека је Алллах (Бог) задовољан са њим, да је Веровесник, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, рекао:

⁸ Ибнул-Кажјим у свом делу '*Задул-Мead'* (34/1).

“Ко у једном дану стотину пута изговори: 'Нема бога осим Аллаха, Јединог! Он нема супарника! Њему припада сва власт и захвала, и Он над свим има моћ' – то ће му бити као да је ослободио десет робова, биће му уписано стотину добрих дела, а избрисано стотину лоших. Биће му то заштита од ђавола у томе дану све док не омркне и нико не може ништа боље урадити од њега изузев онога ко то више пута изговори!”
(Бухари, бр. 6403; Муслим, бр. 2691)

Такође се у два сахиха (две хадиске збирке) преноси од Ебу Ејјуба Ел-Енсарија, нека је Аллах (Бог) задовољан са њим, да је Веровесник, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, рекао:

„Ко изговори: 'Нема Бога осим Аллаха, Јединог! Он нема супарника! Њему припада сва власт и захвала, и Он над свим има моћ' десет пута бит ће (по награди) као да је ослободио четири особе од потомака Исмаила.“ (Хадис бележи Бухари, бр. 6404; Хадис бележи Муслим, бр. 2693)

Од вредности ових речи је и то да су оне најбоље речи које је изговорио Аллахов (Божији) Посланик као и посланици пре њега, као што је дошло у хадису Аллаховог (Божијег) Посланика, нека

је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, да је рекао:

“Најбоља дова је дова на дан Арефата, а најбоље што сам рекао ја и посланици пре мене јесте: 'Нема бога осим Аллаха, Јединога! Он нема супарника! Њему припада сва власт и захвала, и Он над свим има моћ.'“ (Хадис бележи Тирмизи, бр. 3585)

Од вредности речи тевхида (монотеизма) 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' је и то што ће оне преовладати књиге лоших дела на Судњем дану, као што је дошло у хадису (казивању) Абдуллаха б. 'Амр б. ел-'Аса, нека је Алллах (Бог) задовољан са њим, који преноси да је Посланик, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, рекао:

„Аллах (Бог) ће издвојити једног човека на Судњем дану на очиглед свих људи, па ће му отворити 99 књига, а свака књига је дугачка колико поглед допире. Узвишени Аллах (Бог), ће му рећи: Негираш ли од свега овога ишта? Рећи ће: Не, Господару мој. Аллах (Бог), слављен нека је Он, ће му рећи: Имаш ли какво оправдање или добро дело? Па ће се човек уплашити и рећи ће: Не, Господару мој. Узвишени Аллах (Бог), ће му рећи: Напротив, ти имаш код нас једно добро

дело, насиље ти се неће учинити! И би извађена картица, на којој писаше: Ешхеду ен ла илахе иллаллах ве ешхеду енне Мухаммеден 'абдуху ве ресулух. (Сведочим да нема другог истинског бога осим Аллаха јединог, који нема судруга, и сведочим да је Мухаммед, Његов роб и Његов посланик). Човек рече: Господару мој, шта може учинити та карта спрам оволиких књига греха!? Узвишени Аллах (Бог), рече: Теби насиље неће бити учињено! Па ће се онда ставити књиге на једну страну ваге, а картица на другу страну, па ће превагнути картица. (Хасен-Сахих, Сунен Тирмизи, бр. 2639; Сунен Ибну Маџех, бр. 4300; Муснед Ахмед б. Ханбел, бр. 6994; Сахих Ибну Хиббан, бр. 225; Мустедрек, бр. 1937)

Нема сумње да је овај човек дошао са срцем у којем је имало имана (веровања), и тако учинио картицу на којој је било исписано 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' тешком да превагне над његовим лошим делима. Дакле, људима се даје приоритет у њиховим делима према иману (веровању) у њиховим срцима, јер да није тако колико је оних који изговарају 'Ла илахе иллаллах', али не могу постићи попут споменутог због слабости њиховог имана (веровања) у срцима.

Од Енеса ибн Малика се преноси, у два сахиха (две хадиске збирке), да је Веровесник, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, рекао:

„Изаћи ће из Ватре свако ко буде сведочио да нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) и у срцу буде имао добра колико зрно јечма. Затим ће из Ватре изаћи свако ко буде сведочио да нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) и у срцу буде имао добра колико зрно пшенице. А потом ће из Ватре изаћи сваки онај ко буде сведочио да нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) и у срцу буде имао добра колико један трун.“
(Бухари, бр. 44; Муслим, бр. 193)

Овај хадис (казивање) упућује да се припадници тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' разликују према иману (веровању) у њиховим срцима.

Од вредности ових речи је и то да када би се мериле са небесима и Земљом оне би превагнуле као што је дошло у Муснеду од Абдуллаха ибн Амра, нека је Аллахов (Божији) мир и благослов над њима, да је Веровесник, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, рекао:

Доиста је Нух (Ноје), када му је дошао смртни час, рекао своме сину: 'Од тебе тражим 'Ла илахе иллаллах'- 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' – јер кад би се свих седам небеса, и свих седам земаља ставиле на један тас, а 'Ла илахе иллаллах' на други тас – превагле би речи 'Ла илахе иллаллах'; када би свих седам небеса биле једна круг – речи 'Ла илахе иллаллах' би га прекинуле. (Хадис бележи Ахмед)

Од вредности речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' је и то што за њих нема препреке до Узвишеног Аллаха (Бога), штавише оне руше све препреке док не стигну до Узвишеног Аллаха (Бога), као што је дошло у хадису Ебу Хурејре, нека је Аллах (Бог) задовољан са њим, да је Аллахов (Божији) Посланик, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, рекао:

„Неће човек искрено изговорити 'Ла илахе иллаллах'- 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' а да им се не отворе небеска врата, све док не стигну до 'Арша, уз услов да се човек чува великих греха!“ (Хадис бележи Тирмизи, бр. 3590)

Од вредности речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' је и то да су оне спас од Ватре оне ко их изговори,

као што је дошло у Муслимовом сахиху (збирци хадиса), да је Аллахов (Божији) Посланик, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, чуо му'езина (особа која учи позив за намаз – молитву) како изговара: „Ешхеду ен ла илахе иллаллах.“ - Сведочим да нема другог истинског бога осим Аллаха јединог, који нема судруга. Па је Посланик рекао: „**Изашао је из Ватре.**“ (Хадис бележи Муслим, 382)

У два сахиха (две збирке хадиса) се преноси хадис од 'Итбана да је Аллахов (Божији) Посланик, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, рекао:

Доиста је Узвишени Аллах (Бог) забранио Ватри онога ко каже 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог', желећи тиме само Аллахово лице. (Хадис бележи Бухари, бр. 6938; Хадис бележи Муслим, бр. 33)

Од вредности речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' је и то што их је Аллахов (Божији) Посланик, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, учинио највреднијим огранком имана (веровања), као што је дошло у хадису Ебу Хурејре, нека је Аллах (Бог) задовољан са њим, да је Веровесник, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, рекао:

„Иман (веровање) се састоји од седамдесет и неколико огранака; Највећи је изговарање 'ла илахе иллаллах', а најмањи уклањање онога што смета на путу.“ (Хадис бележи Бухари, 9; Хадис бележи Муслим, 35)

Од вредности речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' је и то што нас је Аллахов (Божији) Посланик, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, обавестио да су оне највреднији зикр (спомињање Аллаха - Бога), као што је дошло у хадису Џабира ибн Абдуллаха да је Веровесник, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, рекао:

Највреднији зикр (спомињање Аллаха (Бога) је – 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' а највреднија дова (молитва) је – 'ел-хамду лиллах!' – 'Хвала Аллаху (Богу)! (Хадис бележи Тирмизи, бр. 3383)

Од вредности речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' је и то што ће онај који их буде изговорио искрено из срца бити усрећен шефатом (заузимањем) Аллаховог (Божијег) Посланика, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, на Судњем дану.

У Бухаријином Сахиху (збирци хадиса) се преноси од Ебу Хурејре да је рекао: **“Рекао сам: ‘Аллахов (Божији) Посланиче, ко ће бити усрећен твојим заузимањем на Судњем дану? Па рече: ‘Знао сам Ебу Хурејре, да ме нико пре тебе неће питати за ово због твоје пажње према знању. Најсрећнији људи који ће заслужити моје заузимање су они који кажу ‘Ла илахе иллаллах’ - ‘нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,’ искрено из срца.”** (Хадис бележи Бухари, бр. 99)

У говору Аллаховог (Божијег) Посланика, нека је над њим Аллахов (Божији) мир и благослов, **‘они који кажу ‘Ла илахе иллаллах’ искрено из срца’ - ‘нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,’** је доказ да се само пуко изговарање 'Ла илахе иллаллах' језиком не прихвата. Напротив, нужно је испуњавање услова ових речи, и придржавање њихових одредница из Кур'ана и Суннета (Посланикове праксе), јер у супротном без тога неће бити прихваћене.

Начела (услови) речи „Ла илахе иллаллах“

На претходним страницама смо споменули неке од вредности речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' које су најбоље и најузвишеније речи. Такође смо споменули да из њих произилазе племените награде, узвишена добра, корисни плодови на овом свету и на Будућем свету. Међутим, обавеза је сваком муслиману да зна да се пуко изговарање 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' не прихвата. Напротив, обавезно је испуњавање њихових права и онога што оне обавезују, као и испуњавање услова који се налазе у Кур'ану и Суннету.

Сваки муслиман треба да зна да било која покорност (ибадет) којом се човек приближава Узвишеном Аллаху (Богу), неће бити прихваћена осим уз испуњавање услова који су везани за ту покорност. Намаз неће бити прихваћен осим уз испуњавање његових услова, хаџ неће бити прихваћен осим уз испуњавање његових услова, као и сви остали ибадети (богослужења) неће бити прихваћени осим уз испуњавање њихових услова, потврђених у Кур'ану и Суннету. Таква је ствар и са речима тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' оне неће бити прихваћене осим ако роб испуни њихове услове, потврде у Кур'ану и Суннету.

Наши добри претходници, Аллах (Бог) им се смиловао, су указали на важност вођења бриге о условима 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' и на обавезу њиховог испуњавања, јер у супротном оне неће бити примљене. Поводом тога се спомиње да је Хасану Ел-Басрију речено: „Доиста људи говоре да онај ко каже 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' да ће да уђе у Рај.“ Па је Хасан рекао: „Ко каже 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха

(Бога) јединог,' и испуни њихово право и оно што оне обавезују ући ће у Рај.“

Рекао је Хасан Ферзедеку док је овај укопавао своју жену: „Шта си припремио за овај дан?“ Ферзедек рече: „Сведочење (Ла илахе иллаллах) да нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) већ 70 година.“ Хасан рече: „Најлепше ли припреме, али знај да 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' има своје услове, а ти си од оних који клеветају честите вернице.“

Вехб ибн Мунесбих, Аллах (Бог) му се смиловао, је једном био упитан: „Није ли шехадет (исламско сведочење вере) 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' кључ Раја?“ Он је одговорио: „Јесте, али сваки кључ има зупце. Ако дођеш са кључем који има одговарајуће зупце, врата ће ти се отворити. А ако не, врата ти се неће отворити.“ Алудирајући зупцима на услове 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.'

Учењаци су истраживањем и ишчитавањем текстова из Кур'ана и Суннета утврдили да сведочење 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' не вреди осим са испуњењем седам услова:

1. Знање о значењу речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' са негацијом и потврдом, супротно незнању.

2. Чврсто убеђење у ове речи и у њихово значење, без имало сумње.

3. Искрено исповедање супротно ширку (многобоштву) и претварању.

4. Истинитост супротна лажи.

5. Љубав супротна мржњи.

6. Прихватање супротно супротстављању.

7. Покорност супротна одбацивању.

Неки учењаци су ових седам услова саставили у једном стиху:

Сада ћемо се кратко зауставити на овим условима како би објаснили шта се жели сваким од њих, спомињући неке доказе из Кур'ана и Суннета.

Први услов је знање о значењу речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' са негацијом и потврдом, супротно незнању. То значи да онај који изговара ове речи треба да зна да оне негирају све врсте богослужења неком другом мимо Узвишеног Аллаха (Бога), а потврђују сва богослужења само Аллаху

(Богу) Једином, као што је дошло у говору Узвишеног Аллаха (Бога):

Само Тебе обожавамо (само теби ибадет - богослужење чинимо), и само од Тебе помоћ молимо. (Кур'ан, Ал-Фатиха, 5)

То јест, само Теби богослужење чинимо и ником мимо Теби, и Само од тебе помоћ молимо и од никог мимо Тебе.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

Знај да нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога). (Кур'ан, Мухаммед, 19)

И Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

... само они који Истину сведоче, они који знају. (Кур'ан, Украс, 86)

Рекли су тумачи Кур'ана: **Само они који Истини сведоче**, тј. они који сведоче 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' **они који знају**, тј. знају значење онога што сведоче у њиховим срцима и на њиховим језицима.

Имам Муслим у свом Сахиху (збирци хадиса) бележи хадис од 'Усмана ибн Аффана, нека је Аллах (Бог) задовољан са њим, да је Аллахов (Божији)

Посланик, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, рекао:

„Ко умре знајући (и верујући) да нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) ући ће у Рај.“
(Хадис бележи Муслим, 26)

Па је у овом хадису Аллаховог (Божијег) Посланика, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, знање учињено условом веровања.

Други услов је чврсто убеђење (јекин) у речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' и у њихово значење, без имало сумње. То значи да онај који их изговара буде убеђен у њих потпуним убеђењем, без имало сумње у њих. А јекин (убеђење) је потпуно знање и његова комплетност о нечему. Узвишени Аллах (Бог), описујући вернике, је рекао:

Прави верници су само они који у Аллаха (Бога) и Посланика Његовог верују, и после више не сумњају, и боре се на Аллаховом (Божијем) путу имецима својим и животима својим. Они су искрени! (Кур'ан, Собе, 15)

Значење речи 'и после више не сумњају' је да су чврсто убеђени и да не сумњају.

Имам Муслим у свом Сахиху (збирци хадиса) бележи хадис од Ебу Хурејре, нека је Аллах (Бог) задовољан са њим, да је Аллахов (Божији) Посланик, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, рекао:

„Ешхеду ен ла илахе иллаллах ве ени ресулуллах, - неће Аллах (Бог) забранити Рај робу кога сретне са овим речима у које ни мало не сумња.“ (Хадис бележи Муслим, бр. 27)

Па је овим јекин (убеђење) учињено условом веровања.

Трећи услов је искреност (ихлас) супротна ширку (многобоштву) и претварању (лицемерству). Ово се постиже чишћењем и прочишћавањем дела од свих унутрашњих и спољашњих примеса које кваре то дело, искреношћу у намери у свим ибадетима (богослужењима), тако да буду само ради Аллаха (Бога) Јединог.

Рекао је Узвишени Аллах (Бог):

Зар не, чиста вера припада само Аллаху (Богу)! (Кур'ан, Скупови, 3)⁹

---

⁹ То је чисто испољавање богослужења, без примеса многобоштва. Покорност и обожавање треба бити усмерено само Узвишеном Аллаху (Богу) и ником више.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

А наређено им је да само Аллаху (Богу) ибадет (богослужење) чине, да Му искрено, као правоверни, веру исповедају. (Кур'ан, Доказ јасни, 5)

А у Бухаријевом Сахиху (збирци хадиса) преноси се од Ебу Хурејре, нека је Аллах (Бог) задовољан са њим, да је Веровесник, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, рекао:

“Најсрећнији људи који ће заслужити моје заузимање су они који кажу 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' искрено из срца или душе.” (Хадис бележи Бухари, бр. 99)

Па је ихлас (искреност) овде учињен условом веровања.

Четврти услов је истинољубивост (Ес-Сидк) супротна лажи. Ово значи да човек треба посведочити 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' искрено из срца. Ес-Сидк (истинољубивост) значи да се оно што се изговори језиком слаже са оним што је у срцу. Зато је Узвишени Аллах (Бог), корећи мунафике (лицемере), рекао:

Кад ти лицемери долазе, они говоре: 'Ми тврдимо да си ти, заиста, Аллахов (Божији) посланик!' – И Аллах зна да си ти, заиста, Његов посланик, а Аллах тврди и да су лицемери прави лашци. (Кур'ан, Лицемери, 1)

Па их је Узвишени Аллах (Бог) назвао лашцима, зато што су њиховим језицима говорили оно што није било у њиховим срцима.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

Елиф Лам Мим. Мисле ли људи да ће бити остављени на миру ако кажу: 'Ми верујемо!' и да у искушење неће бити доведени? А Ми смо у искушење доводили и оне пре њих, да би Аллах (Бог) сигурно указао на оне који говоре истину и на оне који лажу. (Кур'ан, Паук, 1-3)

Бележи се у два сахиха (две збирке хадиса) хадис од Муаза ибн Џебела, нека је Аллах (Бог) задовољан са њим, да је Веровесник, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, рекао:

Нема никога да истинито из срца сведочи да нема другог истинског бога осим Аллага (Бога), и да је Мухаммед Његов посланик и Његов роб, а да му Аллах (Бог) неће забранити улазак у Ватру. (Хадис бележи Бухари, бр. 128; Хадис бележи Муслим, бр. 32)

Па је овде Ес-Сидк (истинитољубивост) учињен условом веровања.

Пети услов је љубав супротна мржњи и презиру. Ово значи да онај који сведочи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' да воли Узвишеног Аллаха (Бога) и Његовог Посланика, да воли Ислам и муслимане који се држе Аллахових (Божијих) наређења и чувају Његове границе, и мрзи оне који су противречни речима 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' и који долазе са оним што их руши од куфра (неверства) и ширка (многобоштва). Оно што упућује да је љубав услов имана (веровања) јесу речи Узвишеног Аллаха (Бога), Који каже:

Има људи који поред Аллаха (Бога) друге, као једнаке Њему, прихватају; воле их као што се Аллах (Бог) воли! Али, они који верују, још више Аллаха (Бога) воле! (Кур'ан, Ал-Бекара, 165)

У хадису је дошло:

Најчвршћа стега имана (веровања) је љубав у име Аллаха (Бога) и мржња у име Аллаха (Бога). (Хадис бележи Ахмед, 286/4)

Шести услов је прихватање супротно супростављању. Обавеза је да се речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' прихвате истинским прихватањем, срцем и језиком. Доиста нам Узвишени Аллах (Бог) у Часном Кур'ану казује вести о претходним народима, вести о онима које је спасио због њиховог прихватања 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' и оне које је казнио и уништио због одбијања и неприхватања истих.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

После смо спасавали посланике Наше и оне који су веровали. Ето тако, дужност је Наша да спасимо вернике. (Кур'ан, Јунус, 103)

И Узвишени Аллах (Бог) је, описујући многобошце, рекао:

Кад им се говорило: 'Нема другог истинског бога осим Аллаха' – они су се охолили и говорили: 'Зар да напустимо божанства наша због једног лудог песника. (Кур'ан, Редови, 35-36)

Седми услов је покорност супротно одбацивању. Са тога, обавеза је ономе ко изговара 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' да следи Аллахов (Божији)

закон и да му се поковава, да се повинује његовим прописима, и да се потпуно преда Узвишеном Аллаху (Богу). На овај начин биће од оних који се придржавају речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.'

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

Онај ко се сасвим преда Аллаху (Богу), а уз то чини добра дела, ухватио се за најчвршћу везу.
(Кур'ан, Лукман, 22)

'Ухватио се за најчвршћу везу', тј. за 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.' Па је Узвишени Аллах (Бог), слављен нека је Он, покорност и слеђење Његовог закона учинио условом, на начин што ће се човек у потпуности предати Узвишеном Аллаху (Богу).

Ово су били услови 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' и њима се не жели набрајање дефиниција и њихово једноставно учење напамет. Колико је само обичних људи који су остварили ове услове и придржавају их се, а да им се каже да их наброје, не би успели то добро да ураде. А колико је само оних који су научили ове дефиниције, казују их као из топа, а видиш их како упадају у оно што их поништава. Оно што се тражи је знање и рад по њему како би човек

био од истинских припадника 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' и од стварних припадника речи тевхида. А Онај Који упућује и помоћ даје је Аллах (Бог) Једини. Са стога молимо Узвишеног Аллаха (Бога) да нас упутује и помогне да остваримо 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' а Њему припада сва хвала.

Значење речи тевхида:

"Ла илахе иллаллах"

Доиста речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' које су најбољи и најпотпунији зикр (спомињање Аллаха (Бога)), неће бити примљене код Узвишеног Аллаха (Бога) пуким изговарањем ових речи. Оне неће бити прихваћене без успостављања онога што оне у стварности значе и остваривања њихових темеља од негирања многобоштва и потврде Једноће Узвишеног Аллаха (Бога), са чврстим веровањем и радом по њему. На овај начин роб ће бити истинским муслиманом и припадником 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.'

Ове узвишене речи садрже значење да све што је мимо Аллаха (Бога) није божанство, и да су сва

божанства мимо Аллаха (Бога) ништавна, и да је њихова потврда највећа неправда и најгора заблуда.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

Ко је у већој заблуди од оних који, уместо Аллаха (Бога), моле (идоле) оне који им се до Кијаметског (Судњег) дана неће одазвати и који су према њиховим довама (молитвама) равнодушни. Када људи буду сабрани, они ће им бити непријатељи и порећи ће обожавање њихово. (Кур'ан, Ал-Ахкаф, 5-6)

Узвишени је, такође, рекао:

То је зато што је Аллах (Бог) - Истина, а они које они, поред Аллаха (Бога), моле - лаж, и зато што је Аллах (Бог) Свевишњи и Велики. (Кур'ан, Ел-Хаџ, 62)

Узвишени је рекао:

Ширк (многобоштво) је, заиста, велика неправда. (Кур'ан, Лукман, 13)

Узвишени је, такође, рекао:

А неверници су прави неправедници. (Кур'ан, Ал-Бекара, 254)

Зулум (неправда) значи ставити нешто на место које му не припада. Нема сумње да је упућивање

богослужења неком другом мимо Аллаха (Бога) неправда, зато што се богослужење чини само Аллаху (Богу). Штавише, упућивање богослужења неком другом мимо Узвишеног Аллаха (Бога) је највећа и најопаснија неправда.

Доиста је значење речи 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' обавезно разумети, јер у супротном по консензусу учењака, оне неће користити ономе ко их изговара без разумевања и рада по ономе што оне садрже.

Као што Узвишени Аллах (Бог) каже:

Они које они, поред Њега, моле - неће се моћи за друге заузимати; моћи ће само они који Истину сведоче, они који знају. (Кур'ан, Украс, 86)

Значење ајета, као што кажу учењаци тевфсира (тумачења Кур'ана), је да речи Узвишеног '**они који Истину сведоче**', значе они који сведоче 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' и знају срцима оно што изговарају језиком. Зато што сведочење обавезује и захтева знање о ономе о чему се сведочи, а ако се изговара без знања онда не може бити сведочењем. Сведочење, такође, захтева искреност и рад по њему.

Овим постаје јасно да онај који изговара речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' мора знати њихово значење, радити по њима и бити искрен у томе. Знањем човек бива спашен од пута хришћана који раде без знања. Радом човек бива спашен од пута јевреја који имају знање о истини али не раде по знању. Искреношћу човек бива спашен од пута лицемера који испољавају супротно ономе што крију у прсима. На овај начин човек ће бити од припадника Правог пута, од оних којима је Аллах Своје благодати даровао, супротно од оних на које се Он Узвишени расрдио, и супротно онима који су у заблуди.

Укратко, речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' неће користити оном ко их изговара осим са познавањем онога што значе, негирањем (ширка - многобоштва) и потврдом (Аллахове једноће), чврсто верујући у њих и радећи по њима. А што се тиче онога који их изговара и испољава рад по њима, неверујући у њих он је мунафик (лицемер), а онај који их изговара а ради супротно и противно њима, упадајући тако у ширк (многобоштво), он је неверник. Такође, онај који их изговори, а затим се одметне од Ислама, негирајући нешто од онога што

оне обавезују, оне му неће нимало користити па макар их изговорио хиљаду пута. А онај ко их изговара, а притом своја богослужења упућује неком другом мимо Аллаху (Богу), попут упућивања дове (молитве), клања курбана, заветовања, тражења помоћи, ослањања, потпуног окретања, наде, страха, љубави и слично томе, он је мушрик (многобожац), па макар изговарао 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' јер он ради супротно ономе што ове речи значе и захтевају од тевхида и искрености.

Значење 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' је да нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) Јединог, Који нема судруга ни у чему.

Илах у језику означава оно што се обожава, а речи 'Ла илахе иллаллах', значе да нема истинског бога који заслужује да се обожава осим Аллаха (Бога), као што Узвишени Аллах (Бог) каже:

Пре тебе ниједног посланика нисмо послали, а да му нисмо објавили: 'Нема бога осим Мене, зато Мени ибадет (богослужење) чините!' (Кур'ан, Веровесници, 25)

Заједно са говором:

Ми смо сваком народу посланика послали: 'Аллаху (Богу) ибадет (богослужење) чините, а тагута (све оно што се обожава мимо једног Бога) се клоните!' (Кур'ан, Пчеле, 36)

На основу овога видимо да је значење речи **илах** оно што се обожава, и да је значење **'Ла илахе иллаллах'** - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' искрено упућивање ибадета (богослужења) само **Аллаху (Богу) Једином** и клоњење од богослужења тагутима. Јер када је Веровесник, нека је **Аллахов (Божији) благослов** и мир над њим, неверницима од Курејша рекао: „**Реците 'Ла илахе иллаллах'** - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.'“ Они су одговорили, као што је дошло у Часном Кур'ану:

Зар он да богове сведе на Бога једног? То је, заиста, нешто веома чудно! (Кур'ан, Сад, 5)

И народ Ад, када га је његов веровесник Худ позвао у **'Ла илахе иллаллах'** - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' је рекао:

Зар си нам дошао зато да само једино **Аллаху ибадет (богослужење) чинимо, а да оне којима су ибадет (богослужење) чинили преци наши напустимо?** (Кур'ан, Бедеми, 70)

Рекли су то, док их је он позивао речима 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' зато што су схватили да се речима тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' негира свако божанство мимо Узвишеног Аллаха (Бога), а да се Он Узвишени потврђује, Који нема судруга ни у чему.

Зато речи '**Ла илахе иллаллах**' – '**Нема истинског бога осим Аллаха (Бога)**' садрже негацију и потврду. Њима се негира свако божанство мимо Узвишеног Аллаха (Бога). Што значи да свако мимо Аллаха (Бога), био од анђела или од веровесника, а камоли од осталих, не може бити божанство, и никоме се осим Узвишеном Аллаху (Богу) богослужење не чини. А потврђује се божанство само Аллаху (Богу) Једином, у значењу да роб не обожава никог осим Узвишеног Аллаха (Бога). То јест да својим обожавањем не циља никог другог. А то је везаност срца за нешто што обавезује намеру обожавања нечим од ибадета (богослужења), као што је молитва, приношење курбана, заветовање и томе слично.

У Часном Кур'ану постоје многи текстови који објашњавају значење речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха

(Бога) јединог,' и чине нам јасним оно што се њима жели, као што је говор Узвишеног Аллаха (Бога):

А ваш Бог – један је Бог! нема бога осима Њега, Милостивог, Самилосног! (Кур'ан, Ал-Бекара, 163)

Као и говор Узвишеног Аллаха (Бога):

А наређено им је да само Аллаху (Богу) ибадет (богослужење) чине, да Му искрено, као правовени, веру исповедају. (Кур'ан, Доказ јасни, 5)

Као и говор Узвишеног Аллаха (Бога):

А кад Ибрахим (Аврам) рече оцу своје и народу своје: 'Немам ја ништа са онима које ви обожавате, ја обожавам само Оног који ме је створио, јер ће ми Он, доиста, на прави пут указати'. И он учини речи тевхида трајним за потомство своје, да би се дозвали. (Кур'ан, Украс, 26-28)

Узвишени Аллах (Бог) је, речима једног верника, у сури 'Ја син', рекао:

Зар да не будем у ибадету (богослужењу) Ономе Који ме је створио, а Њему ћете бити враћени?! Зар да прихватим друге богове мимо Њега?! Ако Свемилосни хоће да ме снађе неко зло, њихово посредовање неће ми бити ни од какве

користи и они ме неће моћи спасити, а сигурно бих тада у очитој заблуди био. (Кур'ан, Ја син, 22-24)

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

Реци: "Наређено ми је да ибадет (богослужење) Аллаху (Богу) чиним, исповиједајући Му чисту веру. И наређено ми је да будем први муслиман. Реци : "Ја се бојим патње на Великом дану, ако Господару своме будем непослушан." Реци: "Само Аллаху (Богу) ибадет (богослужење) чиним, исповедајући Му чисту веру. (Кур'ан, Скупови, 11-14)

Узвишени Аллах (Бог) је, речима верника из породице фараонове, рекао:

О народе мој ! Шта је ово? Ја вас позивам у спас, а ви мене позивате у Ватру; Позивате ме да не верујем у Аллаха (Бога) и да Њему у обожавању придружујем оно о чему немам знања, а ја вас позивам Силноме, Опроститељу сталноме. Нема нимало сумње у то да се оно чему ви мене позивате неће ником ни на овом ни на оном свету одазвати, и да је наш повратак Аллаху (Богу) и да ће они који су претеривали становници у Огњу бити. (Кур'ан, Верник, 41-43)

Број ајета у овом значењу је веома велики, а они објашњавају да је значење речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' одрицање чињења богослужења сваком мимо Аллаху (Богу) Једином, од посредника и судруга, и остваривање Аллахове (Божије) Једноће у обожавању. Ово је Упута и права вера са којом је Узвишени Аллах (Бог) слао своје посланике, и објавио Своје Књиге.

А што се тиче човека који изговара 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' без знања о значењу тих речи, и без рада по ономе што оне захтевају, или штавише можда у својим богослужењима, попут молитве, страха, приношења курбана, заветовања и других богослужења даје удела неком другом мимо Аллаху (Богу) Једином, то му изговарање неће бити довољно да буде од припадника речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' и на Судњем дану такав се неће спасити Аллахове (Божије) казне.

'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' није реченица без значења, нити говор без реалности, нити исказ који не садржи ништа, као што мисле неки који сматрају да је циљ остваривања ових речи њихово пуко

изговарање без веровања срцем у оно што оне значе, или њихово пуко изговарање без успоставе њихових темеља. А то, без сумње, није смисао ових величанствених речи. Напротив, то је реченица узвишеног и величанственог значења, која је величанственија од свих других реченица. Она, као што смо рекли, представља одрицање од чињења богослужења сваком другом осим Аллаху (Богу) Узвишеном, и преданост Аллаху (Богу) Једином покорношћу и понизношћу, жудњом и жељом, потпуно окретање Њему и ослањање на Њега, молећи Га и тражећи од Њега. Па онај који је истински припадник 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' не моли осим од Аллаха (Бога), и не тражи помоћ у тешкоћама осим од Аллаха (Бога), и не ослања се осим на Аллаха (Бога), и не нада се осим Аллаху (Богу), не приноси курбан осим Аллаху (Богу), и не чини богослужење ником осим Аллаху (Богу), и не верује у све оно што се обожава мимо Аллаха (Бога)...

Зар има ишта величанственије од овог питања и зар има ишта јасније од ове ствари, међутим упута је једино у Аллаховим (Божијим) рукама, и Он је Једини који помаже.

Оно што поништава шехадет (сведочанство о припадности Исламу):

"Ла илахе иллаллах"

Од раније смо споменули начела (услове) речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' које мора испунити сваки роб, како би му шехадет (речи којима се сведочи припадност Исламу) 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' био прихваћен код Узвишеног Аллаха (Бога). То су веома озбиљни услови, узвишене вредности, и обавеза је сваком муслиману да на њих пази великом пажњом и да се о њима брине јаком бригом.

Од онога што је, такође, неопходно по питању ових узвишених речи, јесте познавање онога што поништава сведочење 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' како би човек био опрезан према томе.

Доиста је Узвишени Аллах (Бог) детаљно објаснио у Својој Књизи пут верника који су

остварили ове речи, и објаснио је детаљно пут неверника који су се супротставили овим речима. Такође је Узвишени објаснио коначницу једних и коначницу других, дела једних и дела других, разлоге због којих су једни успели, и разлоге због којих су други пропали. И показао је Узвишени Аллах (Бог) две ствари у Својој Књизи, изложио их и објаснио, као што Узвишени каже:

Тако Ми потанко излажемо доказе, и да би очевидан био пут којим иду грешници. (Кур'ан, Стока, 55)

Узвишени је рекао:

А онога ко се супротстави Посланику, након што му јасно буде показан Прави пут, и следи пут који није пут верника, пустићемо да чини што је наумио, и бацићемо га у Пакао, а лоше је то коначно одредиште! (Кур'ан, Ан-Ниса', 115)

И зато ко не буде знао пут грешника, и коме не буде јасан њихов пут, на ивици је да упадне у неке ствари на чему су они од заблуде. Зато је вођа правоверних, Омер ибн Ел-Хаттаб, нека је Аллах (Бог) задовољан са њим, рекао:

“Доиста ће веза Ислама почети да се кида, мало по мало, ако се појаве генерације које неће познавати цахилијет (стање незналица).”¹⁰

Због овога је дошло много текстова у Кур'ану и Суннету, који упозоравају на отпадништво и остале врсте многобоштва и неверства које поништавају речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.'

Учењаци, Аллах (Бог) им се смислио, су споменули у књигама фикха (исламског права) у поглављу 'Пропис онога ко отпадне од вере', да муслиман може отпасти од вере због мноштва ствари које поништавају веру, ако упадне у њих, или нешто од њих. Такав је отпао од вере и изашао из ње и ништа му не користи пуко изговарање шехадета 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.' То значи да ове узвишене речи, које су најбољи зикр (спомињање Аллаха (Бога)), ништа неће користити ономе ко их изговара ако не испуни њихове услове и ако не избегне све оно што их поништава.

Без сумње, за сваког муслимана, у познавању ствари које поништавају шехадет (исламско сведочење вере), је огромна корист у вери, ако их

¹⁰ Ибнул-Кажјим, '*Феваид (Користи)*' (стр.201).

буде познавао желећи тиме да се сачува њиховог зла, и спаси од њихове погубне болести. Зато онај ко буде спознао многобоштво, неверство, заблуду, и њихове путеве, и буде мрзео све ове ствари, пазио се од њих и упозоравао друге на њих, одагнавајући их од себе, недозвољавајући да му окрње веровање, остварио је познавањем ових ствари толико добра и користи које зна само Узвишени Аллах (Бог). Напротив, познавањем ових ствари повећава се проницљивост у препознавању истине и љубав према њој, као и мржња и гађење према тим стварима.

Узвишени Аллах (Бог), слављен нека је Он, воли да се спозна пут истине како би се тај пут волео и како би се њиме ишло, као и што воли да се спозна пут заблуде како би тај пут мрзео и избегавао. С тога, као што се од муслимана тражи да зна пут добра како би га остварио, од њега се тражи и да зна пут зла како би се од њега сачувао. У вези са овим се преноси да је Хузејфе ибн Јеман, нека је Аллах (Бог) задовољан са њим, рекао:

Асхаби (другови) су питали Аллаховог (Божијег) Посланика, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, о добру, а ја сам га питао о злу, бојећи се да ме не снађе. (Хадис бележи Бухари, бр. 3606; хадис бележи Муслим, бр. 1847)

Због овога је, такође, речено:

Упознао сам зло, не због њега самог, већ како бих га се сачувао, а ко га од људи не буде знао, лако ће у њега упасти.

Ако је ово питање важно у оволикој мери, онда је обавеза сваком муслиману да сазна за ствари које поништавају сведочење речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' како би се од тих ствари сачувао, а као што смо раније споменули, њих је много. Најкрупније и најопасније од њих, у које се често упада су њих десет које су споменули учењаци, Аллах (Бог) им се смиловао. Ми ћемо их споменути укратко како би се од њих припазио муслиман, и како би затим и друге на њих упозорио.

Прва ствар која изводи из Ислама:

Ширк¹¹ у ибадету (богослужењу) Узвишеном Аллаху (Богу). Каже Узвишени Аллах (Бог):

Аллах (Бог), доиста, неће опростити да Му се ширк (многобоштво) учини, а опростиће све мимо тога коме Он хоће! (Кур'ан, Ен-Ниса, 116)

Каже Узвишени:

¹¹Ширк (многобоштво) је најопаснија врста риддета-одметништва, а значење ширка (многобоштва) је; "Да се обожава неко поред Аллаха (Бога) са било којом врстом богослужења."

Доиста ће Аллах (Бог), ономе ко му учини ширк (многобоштво), улазак у Рај забранити и боравиште његово ће бити ватра, а насилницима нећеш наћи помагача. (Кур'ан, Трпеза, 72)

Од ширка (многобоштва) је упућивање молитве мртвацима и тражење помоћи од њих, заветовање њима и приношење курбана њима и томе слично.

Друга ствар:

Онај ко између себе и Аллаха (Бога) узме посреднике које дозива, моли, од којих тражи, и на које се ослања, починио је неверство по слагању свих исламских учењака.

Рекао је Узвишени Аллах (Бог):

Они, поред Аллаха (Бога), обожавају нешто што им не може ни наудити нити им може какву корист прибавити, и говоре: "Ово су наши заговорници код Аллаха (Бога)." Реци: "Зар да Аллаха (Бога) обавештавате да на небесима и на Земљи постоји нешто што Он не зна да постоји?!" Узвишен је Он и врло високо у односу на оно што Њему у обожавању придружују. (Кур'ан, Јунус, 18)

Трећа ствар:

Онај који не сматра многобошце неверницима, или сумња у њихово неверство, или сматра да је оно на чему су исправно - починио је неверство.

Четврта ствар:

Ко верује да је упута неког другог мимо упуте Аллаховог (Божијег) Посланика, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, потпунија, или да је суд неког другог бољи од његовог суда, он је неверник, попут оних који дају предност суду тагута (све друго што људи обожавају мимо једног Бога) над Аллаховим (Божијим) судом.

Пета ствар:

Ко презире нешто од онога са чиме је дошао Аллахов (Божији) Посланик, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, па макар и радио по томе – починио је неверство, због речи Узвишеног Аллаха (Бога):

То је зато што они мрзе оно што Аллах (Бог) објављује, и Он ће дела њихова поништити.
(Кур'ан, Мухаммед, 9)

Шеста ствар:

Онај који се буде исмејавао и изругивао са нечим од вере са којом је дошао Аллахов (Божији) Посланик, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир

над њим, или са нечим од Аллахове (Божије) награде и казне – починио је неверство, а доказ за то су речи Узвишеног Аллаха (Бога):

Реци: 'А зар да се са Аллахом (Богом) и Његовим ајетима и Послаником Његовим исмејавате!' 'Не извињавајте се! Доиста сте постали неверници након веровања.' (Кур'ан, Покајање, 65-66)

Седма ствар:

Сихр (магија, враџбине), а од тога је сихр са којим се раздвајају супружници или сихр са којим се спајају човек и жена. Онај ко то буде радио или буде тиме задовољан починио је неверство, а доказ за то су речи Узвишеног Аллаха (Бога):

А њих двојица нису никога учили док му не би рекли: 'Ми смо само искушење, и ти не буди неверник!' (Кур'ан, Ал-Бекара; 102)

Осма ствар:

Потпомагање и подржавање многобожаца против муслимана, а доказ за то су речи Узвишеног Аллаха (Бога):

А онај међу вама који их за заштитнике прихвати је од њих; Аллах (Бог) уистину неће

указати на прави пут народу неправедном. (Кур'ан, Трпеза, 51)

Девета ствар:

Онај ко буде веровао да је дозвољено некоме од људи да изађе из шеријата (верозакона) који је објављен Мухаммеду, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, због говора Узвишеног Аллаха (Бога):

А онај ко жели неку другу веру осим Ислама, неће му бити примљена, и он ће на другом свету бити међу губитницима. (Кур'ан, Имранова породица, 85)

Десета ствар:

Окретање од Аллахове (Божије) вере не учећи је нити радећи по њој, а доказ за то су речи Узвишеног Аллаха (Бога):

А има ли неправеднијег од онога који, опоменут речима Господара свога, њима леђа окрене? Ми ћемо, заиста, казнити зликовце! (Кур'ан, Сецда, 22)

Ових десет ствари су од оних које поништавају речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' па ко буде упао у нешто од њих, да нас Аллах (Бог) сачува

од тога, поништио је свој тевхид (веровање у једног Бога) и срушио је своје веровање, и ништа му неће бити од користи изговарање 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.'

Учењаци су споменули да нема разлике у свим овим стварима између онога ко то уради из шале, или намерно и озбиљно, или из страха, осим код оног који је на то присиљен. И сва споменута дела су веома опасна и често се у њих упада, тако да је обавеза муслиману да их се припази и да се боји за себе од упадања у нека од њих. Утичемо се Аллаху (Богу) од узрока Његове срџбе и Његове болне казне, и молимо Га, слављен нека је Он, да нас све упуту на оно чиме је Он задовољан, и да нас учврсти на Прави пут, а Он је Онај Који је близу и који молитве прима.

Објашњење неисправног зикра тј. спомињања Аллаха (Бога)

Раније, када смо говорили о вредности речи тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' споменули смо да

су оне најбољи зикр (спомињање Аллаха (Бога)), којим људи могу да зикре (да спомињу Аллаха (Бога)), и да су то највредније речи које су језици изговорили. Оне су речи лаке изразом, узвишеног значења. Потреба и нужност људи за њима је од највећих потреба. Чак штавише, људи су у већој потреби и нужности за њима него за храном, пићем, одећом и осталим стварима. И не само људи, него и цели свет, од почетка до краја, је у нужности за речима 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог.'

Оне су најчешћи зикр (спомињање Аллаха (Бога)), најлакше изговорене, најузвишенијег значења и највеличанственијег степена. Међутим, и поред свега овога неки људи – незналице одступају од ових речи и предају се новотаријама измишљајући зикрове (спомињање Аллаха (Бога)) којих нема ни у Кур'ану ни у Суннету, а ни у предајама исправних претходника.

Од тога је оно што раде неки суфијски тарикати у својим зикровима, на начин што гласно спомињу и понављају само име Узвишеног, говорећи: „Аллах, Аллах...“ А неки од њих су име Узвишеног свели само на личну заменицу, говорећи и понављајући: „Ху, Ху...“ Неки од њих су толико претерали да су рекли да је зикр 'Ла илахе иллаллах',

само за обичне људе, а да је зикр 'Аллах', за посебне, док је зикр 'Ху', за најпосебније. Или је 'Ла илахе иллаллах' за вернике, 'Аллах' за арифе тј. оне који су дошли до спознаје и 'Ху' за мухакике тј. они који су остварили истину.

С тога преферирају спомињање само имена 'Аллах', или замјенице 'Ху (ве)', над речима тевхида 'Ла илахе иллаллах' - 'нема другог истинског бога осим Аллаха (Бога) јединог,' за које је Аллахов (Божији) Посланик, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, рекао да су најбољи зикр (спомињање Аллаха (Бога)), и да су то највредније речи које је он, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, изговорио, и веровесници пре њега, као што је дошло у хадисима које смо раније споменули.

Спомињање само имена 'Аллах', гласно или у себи није прописано ни у Кур'ану, нити у Суннету, нити је пренесено да је то радио ико од исправних претходника, већ су то измислиле касније заблуделе генерације без икаквог шеријатског (верозаконског) доказа за то.

Исламски учењак Ибн Тејмијје, Аллах (Бог) му се смисловао, је оповргао тврдње оних који чине ову новотарију, и објаснио изопаченост онога чиме је потпомажу и доказују. Он је, Аллах (Бог) му се смисловао, рекао:

„Неки од њих, који подупиру и величају ово, доказују то екстазом (љубављу), неки пут мишљењем, а неки пут преношењем лажи, као што преноси неки од њих да је Веровесник, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, подучавао талкин Алију ибн Еби-Талиба, нека је Аллах (Бог) задовољан са њим, наређујући му да говори: 'Аллах, Аллах, Аллах', тако што их је Аллахов (Божији) Посланик, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, изговорио а онда је наредио и Алији да тако каже, па је и он изговорио три пута. Учењаци хадиске науке су сложни да је овај хадис измишљен. Оно што је познато, и што се преноси јесте, да је Веровесник, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, када је у питању талкин своје амици на самрти рекао да изговори 'Ла илахе иллаллах':

О амица, реци 'Ла илахе иллаллах', речи на основу којих ћу сведочити код Аллаха (Бога) за тебе. (Хадис бележи Бухари, бр. 3884; хадис бележи Муслим, бр. 24)

И он је, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, такође, рекао:

Доиста ја знам речи, неће их рећи роб на самрти а да неће наћи своју душу због њих

одморном. (Хадис бележи Ахмед, 28/1; хадис бележи Ибн Маџе, бр. 3795)

И рекао је:

Чије последње речи буду 'Ла илахе иллаллах' ући ће у Рај. (Хадис бележи Ахмед, 247/5; хадис бележи Ебу Давуд, 3116)“

Затим Ибн Тејмијје каже:

„Спомињање само имена 'Аллах' није уопште прописано, нити постоје шеријатски (верозаконски) докази који упућују да је то пожељно. Оно што замишљају они који греше у обожавању, поводом дела ајета: **Реци: 'Аллах!' Затим их остави...**, и замишљају да је циљ овог ајета изговарање имена 'Аллах', је очита грешка. Да су размислили о ономе што је дошло пре овога схватили би шта се ајетом жели.

Узвишени Аллах (Бог) је рекао:

Они не познају Аллаха (Бога) како треба, кад говоре: 'Ниједном човеку Аллах (Бог) није ништа објавио!' Реци: 'А ко је објавио Књигу коју је донео Мусаа (Мојсије) као светло и упућујућу људима, коју на листове стављате и показујете, а много и кријете, и поучени сте ономе што ни ви ни преци ваши нисте знали?' Реци: **'Аллах!' Затим их**

остави, нека се лажима својим забављају. (Кур'ан, Стока, 91)

То јест, речи Аллах (Бог) је објавио књигу са којом је дошао Муса, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, и ово је потпун говор. Дакле, **Реци: 'Аллах!'** - је именска реченица која се састоји од субјекта и предиката, где је предикат 'је објавио' изостављен због самог упућивања питања на одговор који се подразумева, а ово је познато у језику Арапа.

Оно што се може закључити на основу шеријатских (верозаконских) доказа, јесте да спомињање само имена 'Аллах', када желимо да Га славимо није препоручено и да то није од потпуног слављења. То се, такође, може закључити и разумским доказима. Изговарањем само имена 'Аллах', не добија се ни иман (веровање) ни куфр (неверство), ни упута ни заблуда, ни знање ни незнање...“

Затим каже:

„Због овога су сложни учењаци арапског и других језика, да се не треба зауставити на спомињању само именице, јер таква реченица је непотуна и говор није користан. И када би човек споменуо хиљаду пута име 'Аллах', не би тиме постао

верник, нити заслужује Аллахову (Божију) награду и Рај, јер доиста неверници свих вера спомињу само име (Бог), свеједно желећи тиме да искажу једноћу или не.

Говор Узвишеног Аллаха (Бога) у којима нам је наређено спомињање Његовог имена, попут следећих ајета:

Једите оно што вам оне (животиње) ухвате и спомените Аллахово (Божије) име при томе. (Кур'ан, Трпеза, 4)

Не једите оно при чијем клању није споменуто Аллахово (Божије) име. (Кур'ан, Стока, 121)

Слави и величај име Господара свога Свевишњег. (Кур'ан, Свевишњи, 1)

Зато слави и величај име Господара свога Величанственог! (Кур'ан, Неизбјежни догађај, 74)

- Захтева потпуни говор, попут: 'У име Аллаха', 'Слављен нека је мој Господар Најузвишенији', 'Слављен нека је мој Господар Величанствени' и слично овоме. Дакле, није прописано рећи само 'Аллах', и тиме се не остварује покорност Аллаховој (Божијој) наредби, и тиме не постаје дозвољен улов животиња и она животиња која се закоље.“

Затим је учењак Ибн Тејмије рекао:

„Овим што смо споменули доказано је да спомињање само имена 'Аллах' није похваљено, а далеко од тога да то буде зикр (спомињање Аллага) посебних. А још даље од овога је спомињање само заменице 'Ху', јер она сама по себи не упућује ни на шта одређено, већ њено значење се враћа на намеру онога који је изговара.“¹²

А на другом месту је рекао:

„Дакле, спомињање само заменице 'Ху', даље је од суннета и потпада под новотарију и близу је ђаволје заблуде.“

А затим, Аллах (Бог) му се смисловао, каже:

Оно што је прописано поводом спомињања Узвишеног Аллага (Бога) је спомињање потпуне реченице која има значење, и то је оно што користи срцима, и чиме се задобија награда од Узвишеног Аллага (Бога), приближавање Њему, спознаја Њега, љубав према Њему и понизност, и оно што је попут тога од узвишених циљева. Док спомињање само имена или заменице, нема никакву основу, и далеко је од тога да буде зикр посебних. Чак штавише овај начин зикра је средство ка различитим врстама

¹² *Мејму'ул-фетава*, Ибн Тејмије (10/556_565)

новотарија и заблуда, и средство ка поквареним илузијама безбожника и оних који заговарају веровање пантеизама, тј. да све што постоји је Бог.

Спој вере је у двама стварима: Да не обожавамо никог осим Узвишеног Аллаха (Бога), и да Га не обожавамо осим онако како је прописао, тј. да му не ибадетимо (богослужимо) чинећи новотарије.¹³

У овоме је објашњење које не оставља простора за неодлучност, јер је истина јасна.

Доиста њихова похота за новотарским зикровима, који немају никакву основу у Аллаховој (Божијој) вери, где при том остављају оно што је веродостојно од зикрова, код муслимана буди питања и питања:

Шта је то што је њих завело да се окрену од упуте Аллаховог (Божијег) Посланика, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, и жудње према његовој Пракси, ка стварима које није објавио Узвишени Аллах (Бог), и ка зикровима за које не постоји ниједан шеријатски (верозаконски) доказ?

Осим тога што их величају, они умањују вредност Посланикових, нека је Аллахов (Божији) благослов и мир над њим, дова (молитви) и зикрова

¹³ *Меџму'ул-фетава*, Ибн Тејмије (10/134_227)

(спомињање Аллаха (Бога). А њих је изговарало најбоље Аллахово (Божије) створење, и најбољи веровесник! Нека су на њега Аллахов (Божији) благослов, мир и поздрав, на његову породицу и на све другове.

Садржај:

	Наслов	стр.
1	Увод	1
2	Вредности речи тевхида 'Ла илахе иллаллах'	3
3	Вредности речи тевхида из Суннета (Посланикове праксе)	14
4	Услови /начела речи 'Ла илахе иллаллах'	25
5	Значење речи тевхида 'Ла илахе иллаллах'	38
6	Оно што поништава шехадет (исламско сведочење вере 'Ла илахе иллаллах')	49
7	Објашњење неисправног зикра тј. спомињања Аллаха (Бога)	59

